

กระท้อน

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Sandoricum koetjape* (Burm.f.) Merr.

ชื่อสามัญ Sentul, Santol, Red sentol, Yellow sentol

ชื่อพื้นเมือง กระท้อน (นครราชสีมา); กระท้อน (ภาคกลาง); เตียน, ล่อน, สะท้อน (ภาคใต้); มะต๋อง (ภาคเหนือ, อุตรดิตถ์); มะดิน (ภาคเหนือ); สติยา, สะตุ (มลายู – นราธิวาส); สะโต (มลายู – ปัตตานี)

ชื่อวงศ์ MELIACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น กระท้อนเป็นไม้ต้นขนาดใหญ่ สูงถึง 30 เมตร เรือนยอดเป็นพุ่มกลมแน่นทึบ ลำต้นเปลา โคนมักเป็นพูพอน เปลือกต้นเรียบสีน้ำตาลอ่อนอมชมพู

ใบ ใบเป็นใบประกอบ มีสามใบย่อย เรียงเวียนสลับ ออกตามปลายกิ่ง เนื้อใบค่อนข้างหนา ใบอ่อนมีขนนุ่มปกคลุม ใบแก่สีเขียวเข้ม

ดอก ดอกออกเป็นช่อ มีขนาดเล็ก สีเหลืองอ่อน ออกตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง ออกดอกเดือนมกราคม – มีนาคม

ผล ผลกลมแป้น ฉ่ำน้ำ เปลือกมีขนนุ่ม เนื้อหนานุ่ม ผลสุกผิวสีเหลืองนวลถึงเหลืองเข้ม กลิ่นหอม มี 3 – 5 เมล็ด เมล็ดมีเนื้อหนาเป็นปุยสีขาวหุ้ม ออกผลเดือนมีนาคม – พฤษภาคม

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผล รับประทานสดและนำมาแกงส้ม แกงกะทิ เนื้อผล เนื้อหุ้มเมล็ดแกงกับเนื้อหมู เนื้อวัวและรับประทานเป็นผลไม้

รส หวานอมเปรี้ยว

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด และตอนกิ่ง